

ὁ ἀνηλογήσας / καὶ ἔβγη ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν πάτους νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ τὰ ἐξῆς
εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν / καὶ εἰς τὴ νιτράδα τοῦ πραμάτου ποὺ γγίξειν τῷ νοι-
κοκυρῶν νὰ τὴν φέρνου οἱ κοπιαστάδες εἰς τὸ / σπῖτιν τῷ νοικοκυρῶν παίρνοντας
πάνταν θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ ὅ,τιν εἶναι χρεία / τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ
ἐξῆς.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης στέργω

/ — Γεώργης Πετρόκολος στέργει τὰ ἄνωθε καὶ δι[ὰ] νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφη ἔγρα / -
ψα ἐγὼ Νικόλας Κωστατῇ Μαροῦς διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἄ / -
νωθε

/ — Ἀτώνης Παρζάλης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

602

Διαθήκη

φ. 319r-v

Ἐβγαλμένη Φ 345

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰ]ωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ Φεβρουαρίου 21/ εἰς
τὸν οἶκον τοῦ / [μαστρὸ Ἀντω]νίου Παρζαλῆ ἐδῶ παρὼν ἡ πεθερὰ τοῦ αὐτοῦ
μαστρὸ Ἀντω / [νίου] κερά Κατερίνα συνβία τοῦ ποτὲ μαστρὸ Δημήτρη τῆς ἀρ-
φανῆς ε / []ενι γεραλέα εἰς τοὺς χρόνους εἰ δὲ εἰς τὸ νοεῖν σῶον ἔχειν τὸ νοῦ
ἄ / [κεραία] τὴν γλῶτταν πρὸς λαλιά καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθή-
σεις / [φοβι]ζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνί-
/ δια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσχάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νο / τάριον ἵνα
τῆς ποιήσῃ τὴν μπαροῦσαν τῆς διαθήκην καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃ / πᾶσιν τοῖς
ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένη συγχώρεσιν ἔ / πειταν ζητεῖν
καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἀφήνῃ δὲ τῶν μαιδιῶν τῆς καὶ ὁ / λωνῶν τῶν
ἐγγονιῶν τῆς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν
/ ἐδικὴν τῆς ἔπειτα λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν / εἰς
τὴν ἐνορίαν τῆς εἰς τὸν Μέγαν Δημήτριον. Ὅθεν λέγειν πὼς ἔστοντας καὶ νὰ γνω-
ρίζην / πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνας καὶ δωρεὰς ἀπὸ τὴν θυγατέραν τῆς τὴν γγερά
Ἀνέζαν / πάντα ἀπὸ ἑνα μπρῶτον καὶ πάλι ἕως τὴν σήμερον ὅπου τὴν ἐμαντινιέρειν
ἄ / πὸ ὅλα τῆς τὰ χρειαζόμενα διὰ τοῦτον ὡσὰν καλὸ καιδὶ ὅπου τὴν ἐγνωρίζειν /
καλόγνωμη εἰς τοῦ λόγουν τῆς τῆς ἀφήνῃ τὴν ἔγνοια τοῦ ἐνταφιασμοῦν τῆς / καὶ

τῆς ψυχῆς της καὶ μνημόσυνάν της κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ τὰς αὐτὰς
 / ὁδοὺς ὅπου κάνει ἕως τὴν σήμερον καὶ ὅπου θέλει κάμει τῆς ἀφήνει ὅ,τιν ροῦχαν /
 καὶ ἂν τῆς εὐρεθοῦ καὶ ὅ,τιν ροῦχαν τῆς ἐκράτειν ὁ γαμπρός της ὁ Ἰωάννης ὁ Κουν-
 τρουμπού / τῆς ἀπὸ μέρος τῆς μακαρίτης τῆς θυγατέρας της τῆς ποτὲ Μαρούλας
 τῆς ποτὲ / συνβίας τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τιν μασαρία τῆς εὐρεθῆν
 μπάκους 2/ κασέλα μία καὶ δύο σεντούκια καὶ ὅ,τι ἄλλα ποὺ νὰ τῆς εὐρεθοῦ μαζὶ
 καὶ ἡ / [...] νες τόσον ἀπὸ ἐδικάν της ὅσαν καὶ ἐκεῖνα ποὺ ἐκλερονόμησεν ἀπὸ τὶς /
 θυγατέρες της τῆς Φλουρέντζας ὅσαν καὶ τῆς Μαρούλας εἰς δὲ τὰ σπῖτια καὶ / εἰς
 τὸ πρᾶμα Φλουρέντζας καὶ Μαρούλας τὰ ἀφήνει ἀποθανώντας της τῆς / ἄνωθές της
 θυγατέρας τῆς κερ' Ἀννέζας καὶ τοῦ υἱοῦν της τοῦ μαστρὸ Ἰακώβου νὰ / τᾶχουσιν
 μαζὶν τὰ δύο ἀδελφία νὰ τὰ καρποτρῶσιν ἀνάμεσόν τος / τόσον τὸ πρᾶμα ὅσαν καὶ
 τοῦ σπιτίου τὸ δίκαιον μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην / τὸς τὰ ἀφήνει νὰ τᾶχουν τὰ αὐτὰ
 δύο ἀδελφία [[καὶ]] νὰ μὴν ἡμποροῦ μήτε / νὰ ἔχουν ἐξουσία νὰ τὰ πουλήσουν
 μήτε νὰ τὰ χαρίσουν μήτε διὰ τὴ ψυ / χὴν τος νὰ τὰ κάμου μόνον νὰ τὰ καρποτρῶσιν
 ὡς ἄνωθεν ἕως τὴν ζωὴν τος / καὶ ἀποθανώντας τος νὰ πηγαίνου εἰς τοὺς πλέα πρό-
 ξιμους ἐδικούς καὶ τοῦτον μὲ κα / τάραν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας
 Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν της ἔποιο παι / δι ἥθελε ἐβγεῖν ἀπ' ὅ,τιν νουμενάρειν ἄνω-
 θεν ἡ ὁποία τὰ ὀρδινιάζειν / κατὰ τὴν ἐξουσία ὅπου τῆς ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄν[]
 / μήτρης ὅπου τὴν ἀφήνει νοικοκυρὰ εἰς τὴν διαθήκη του [] / νοικοκυρὰ καὶ
 κληρονόμισσαν τῶν παιδιῶν τους θέλει καὶ [] / μπαρόντα μόδον καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἀκόμα λέγειν καὶ ὁμολογᾷ ἡ [] / τερίνα πὼς τὰ ὀχτῶν ρεάλια ποὺ γράφειν
 τὸ ντεστανμέντον τοῦ [] / νὰ τῆς τὰ δώσῃν ὁ γαμπρός της ὁ μαστρὸ Ἀντώνης
 τῆς τὰ ἔδωσεν ἀπὸ [] / γὰ πὼς τὰ ἔλαβε ἀπὸ τὸν αὐτὸν γαβρόν της καὶ δὲν τῆς
 χρωστεῖν τι [] / βρεθῆν κανέναν γράμμα νὰ μὴν ἀξίνζην. Ἀκόμα λέγειν ἡ λε-
 [] / Κατερίνα πὼς κάνει ἐπίτροπόν της τὸν γαμπρόν της τὸν μαστρὸ Ἀν[]
 / ζῇ νὰ πηγαίνῃ νὰ παίρνῃ τὴν μάρτη τζῇ τὴν ἐσοδία ἀπὸ τὸ πρᾶμα [] / Φλου-
 ρέντζας καὶ ἀκόμη καὶ εἰσὲ ὅ,τι ἄλλου ἥθελε τὸν ἔχει χρεία καὶ τὰ ἐ [ἔ]τιν [ρω]-
 / τηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχει παραγγεῖλει τὶ ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν
 [εἰ] / μὴ ἡ παροῦσαν της διαθήκην θέλει εἶσταιν ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστ[ην] /
 παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.
 / — Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε :—
 / — Μανώλης Μετρηνὸ ὁ μάρτυρας —
 / — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.